serghei esenin - Scrisoare de la mama

….
Puiul mamei,
Daca ti-i dor de-acasa
Atunci te rog pofteste
De sarbatori la noi.
s-aduci nadragi tatucai
mie-o broboada groasa –
la noi sunt tare multe
necazuri si nevoi.

CA ESTI POET DE SEAMA
N-AM NICI-O BUCURIE
Ca faima cea desarta
Mi te-a bagat in jug.
Era cu mult mai bine
Ca din copilarie
Sa fi umblat pe campuri,
Cu bratele pe plug.

Batrana sunt si trupul
De-abia ma mai ridica
Dar daca tu departe
Prin targuri nu plecai
Eu astazi aveam nora
Frumoasa si voinica
Si pe genunchi dam huta
Un nepotel balai.

Dar tu copiii vostri
i-ai risipit prin lume
ti-ai dat usor nevasta
unui barbat strain.
Si singur, fara sprijin
Nu stiu de ce anume
In valmasagul crasmei
Te-ai cufundat deplin.

Tu, sufletelul maicai
Serioja, ce-i cu tine?
Erai asa cuminte
Si-asa de ganditor,
Incat spunea tot satul:
Ce fericit e-n sine

Si Aleksei Esenin
Ca are asa fecior.

Dar tu nadejdea noastra
O amagisi amarnic
De asta-n suflet chinul
Si grijile se-nfig
Caci tatal meu, saracul,
A tot crezut zadarnic
Ca stihurile tale
Or sa ne dea castig.

Din ce primesti pe ele
Tu nu ne poti trimite.
De asta dureroase
Cuvintele-si fac loc
Eu una stiu din cele
De tine patimite:
Poetilor parale
Nu li se dau de loc.

Ca esti poet de seama
n-am nici o bucurie.
Ca faima cea desarta
Mi te-a bagat in jug
Era cu mult mai bine
Ca din copilarie
Sa fi umblat pe campuri
Cu bratele pe plug.

Acum traim ca-n bezna
Necazul ne tot bate
Si la gospodarie
n-avem un cal macar
de-ai fi ramas acasa
am fi avut de toate
si, cum esti plin de minte,
erai de mult primar.

Am fi trait ca lumea
Sub anii ce ne cearca
Tu nu stiai ce-i truda
Si zbuciumul pustiu
Eu ti-as fi pus nevasta
Sa tese si sa toarca
Pe cand tu batranetea

Ne-o linisteai, ca fiu.